

Mijn 'grande sortie' van 2018 (deel 5)

Na zeventien dagen op de zelfde camping El Masnou begin ik er nu echt aan. Ik ga in etappes van 200-300 Km door Spanje trekken. Van camping naar camping. Gisteren ben ik speciaal nog eens bij de Chinees geweest om hem tot volgend jaar te zeggen. Hij keek wat raar toen ik hem "Zhídào míngnián" zei. Met dank aan google translate. Ook gisteravond nog gezellig gegeten met Romain Edouard (hij woont in Barcelona) in het uitstekende restaurant 'Petit Pau'.

Deze morgen ruim de tijd genomen mijn tentje op te breken en alles klaar te maken. Nog een laatste koffie in de bar en dan op weg. Natuurlijk weer begonnen met een stommeit. Ik kon rechtstreeks op de AP 7 en AP 2 via de baan waarlangs ik gekomen ben. Maar nee, ik wou absoluut nog eens op de ring rond Barcelona om zo op de AP 2 richting Leida te geraken. Tijdens het spitsuur natuurlijk op die snikhete baan. De temperatuurmeter van mijn moto kwam dramatisch tegen het rood aan wegens het vele 'au ralenti' rijden, maar gelukkig was ik er toen net doorheen.

Het binnenland van Spanje is veelal woest en kurkdroog. Zeker langs de autosnelweg. Het wordt wel leuker als ik de N-211 op rijd. Een tweevaksbaan met veel bochten en van op en neer en heen en weer. Heel frustrerend voor de chauffeurs achter mij. Het zit zo. Ik ben maar laat beginnen met moto rijden, toen ik al in de veertig was. Dus ik ben nooit een durfal geweest. Ik rijd uiterst defensief, en ik betrouw mij zelf niet om door de bochten te scheuren. Dat betekent dan dat ik volle gas geef op een recht stuk, maar sterk vertraag als er een bocht aankomt. De meeste chauffeur achter mij kennen de baan en weten hoe ze de bochten moeten nemen, maar die moeten achter mij blijven. Eens de bocht uit scheur ik vooruit op mijn twee wielen met mijn 115 PK en 250 Kg en laat ze ver achter me tot de volgende bocht waar ze me weer inhalen. Een Honda VFR 750 is niet voor niets tot 'superbike' uitgeroepen. Heel vervelend voor hen want ze kunnen me praktisch nooit voorbij gaan. Zeker niet in de rechte stukken, dan ben ik 'the king of the road'. Op de bochten daarentegen ben ik 'the coward of the county'. En weet je, dat kan me geen bal schelen. En dat zullen ze nog veel moeten verdragen van mij, want vanaf nu zal ik meestal over dergelijke banen rijden. Tussen haakjes, vóór ik uit El Masnou vertrok heb ik een foto genomen van mijn dashboard. Er staat ruim 340.000Km op de teller.

Met het idee om het kurkdrome te vermijden ga ik richting het meer van Caspe in de hoop dat de camping daar wat koeler zal zijn. Maar dat blijkt niet waar te zijn. Bovendien zijn we hier in een onbevolkt gebied. Volgende keer betracht ik een camping dicht bij een stadskern. Dan valt er tenminste wat te beleven. Ik ben een stadsmens en te midden van de natuur zegt me eigenlijk niet veel. Gelukkig is de bar hier heel de tijd open. En dat is dan ook weer het verschil met een bar in de stad. Daar is meestal airco en een goede internetverbinding. Hier valt dat tegen. Maar met genoeg 'cervezas' overleven we dat wel. Je moet positief blijven.

Wat minder positief is zijn de insecten. Ze komen op het zweet af. Daarom ben ik gestopt met buiten te slapen. Heel eigenaardig, voorgaande jaren had ik daar geen of weinig problemen van ondervonden, maar dit jaar zijn er ongelofelijk veel muggen. En in de douche zag ik dat ze vooral dol zijn op mijn 'entrebambe'. Ik begreep eerst niet waar al die jeuk vandaan kwam. En nee, U krijgt daar geen foto bij. Dus ik rits mijn binnentent dag en nacht dicht en slaap nu altijd binnen.

Van slapen gesproken, vroeger sliep ik op een matje, maar dat is niets vergeleken met een luchtmatras. Ik begrijp dat "hickers" zo licht mogelijk willen reizen. En dat gummie van die luchtmatras is inderdaad zwaarder, terwijl het volume niet veel scheelt. Maar op mijn moto gaat dat prima en verschil in gewicht doet er niet toe. Maar het comfort... Heerlijk.

Zo, eindelijk nog eens een verslagje. Nu ik veel meer zal verkassen denk ik dat er meer verslagen zullen volgen.

Ik moet toch iets doen tijdens ik mijn 'cerveza' verbruik.

Tot ziens,

gunter